

מ"ת 29775/02/17 - מדינת ישראל, עו"ד נורית הדס נגד שאדי אסעד, אחמד חמודה

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 29775-02-17 מדינת ישראל נ' אבו אסעד (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 54664/2017

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
מבקשים	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז צפון עו"ד נורית הדס
נגד	
משיבים	1. שאדי אסעד (עציר) 2. אחמד חמודה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד אלביר מני

החלטה (המשיב 2)

1. המשיב 2 מואשם (יחד עם המשיב 1) באחזקת נשק שלא כדין. במסגרת בקשה להארכת מעצר נוכח הצהרת תובע לפני הגשת כתב אישום, החלטתי על שחרור המשיבים למעצר בית. הוגש על החלטה זו ערר. הערר בעניין המשיב 1 התקבל והוארך מעצרו, וערר בעניין המשיב 2 נדחה, כך שהמשיב 2 נותר משוחרר למעצר בית. עם הגשת כתב האישום, ביקשה המדינה לעצור את שני המשיבים עד לתום ההליכים. המשיב 1 עצור עד לתום ההליכים, בהסכמתו. בקשת המדינה להשיב את המשיב 2 למעצר ולעצרו עד לתום ההליכים נדחתה (החלטה מיום 19.2.2017). במסגרת הטיעונים בבקשת המדינה לעצור את המשיב 2 עד לתום ההליכים, ביקש הסנגור הנכבד לא רק לדחות את הבקשה, אלא לקבוע את תנאי השחרור של המשיב 2 כך שיותר לו לצאת לעבודה באופן מפוקח. ההחלטה הנזכרת מיום 19.2.2017 עסקה אך בשאלת מעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים, והמשך הדיון בבקשת הסנגור לאפשר לו לצאת לעבודה נדחתה לדיון שהתקיים ביום 26.2.2017.

2. הגעתי למסקנה שיש לדחות את הבקשה לאפשר למשיב 2 לצאת לעבודה.

3. צודק הסנגור בטענתו, לפיה עם ההחלטה שלא לעצור אדם עד לתום ההליכים, אין לראות מעצר בית כתנאי שחרור "אוטומטי" (בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 5 (8.8.2011)), ונוכח החשיבות שבמתן אפשרות

לאדם המשוחרר למעצר בית להתפרנס ולדאוג לצרכי מחייתו, יש לבחון בנסיבות המתאימות את האפשרות להתיר לו לעשות כן (בש"פ 2857/06 **ממן נ' מדינת ישראל**, פס' 6 (11.4.2006)). לפרשה שבה הותר לנאשם באחזקת נשק לצאת ממעצר הבית בו הוא שרוי לצורך עבודה, ראו תיאור ההשתלשלות ההליך ב-בש"פ 6709/13 **סועאד נ' מדינת ישראל**, פס' 7 (21.11.2013)). אלא שבחינת אפשרות השתלבותו של נאשם המשוחרר בתנאים במסגרת עבודה היא "ככל שהדבר לא פוגע באינטרס ציבורי דוגמת סיכון לציבור או חשש לשיבוש להליכי משפט..." (שם, פס' 9; ראו גם ענין **ממן**, שם).

4. המדינה טענה שאין לאפשר למשיב 2 לצאת לעבודה נוכח עילת מסוכנות וחשש לשיבוש, והגעתי למסקנה שאין לאפשר לו לצאת לעבודה בשלב זה, בעיקר נוכח החשש לשיבוש הליכי חקירה.

5. הסנגור טען שעוצמת הראיות נגד המשיב 2, ביחס למשיב 1, נמוכה (והוא הפנה לענין זה ל-בש"פ 5564/11 הנזכרת, וראו פסקה 8 בה). טענה זו הועלתה טרם מתן ההחלטה הדוחה את הבקשה לעצור את המשיב 2 עד לתום ההליכים. באותה החלטה מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב 2, ולאור המפורט שם (פס' 6 להחלטה מיום 19.2.2017) אין לומר שמדובר בעוצמה ראייתית חלשה.

6. כאמור, עיקר הבסיס לדחיית בקשת המשיב 2 לצאת לעבודה באופן מפקוח הוא החשש לשיבוש הליכי חקירה. בעניינינו, בנוסף לנאשם המצוי במעצר עד תום ההליכים (המשיב 1), ישנו חשוד בפרשה אשר טרם נעצר. על-פי הראיות-לכאורה בתיק, המשיבים ישבו בחנות, הגיע אדם ברכב מסוג גולף, המשיב 1 יצא מהחנות, נכנס לרכב הגולף וחזר עם נשק; המשיב 1 טיפל בנשק מתחת לדלפק, ובמסגרת זו מסר לו המשיב 2 חתיכת נייר; המשיב 1 יצא מהחנות כאשר הנשק בשקית בידו, והחביא את השקית מתחת לרכבו של המשיב 2 החונה מחוץ לחנות. בהחלטה מיום 19.2.2017 עמדתי על כך שעל-פי הראיות לכאורה בתיק, שני המשיבים תיאמו גרסאות זה עם זה (פס' 7 לאותה החלטה). נהג הרכב מסוג גולף אשר לכאורה הביא הנשק - טרם אותר. לא נעלם מעיני נוסח סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לפיו עילת המעצר עד לתום ההליכים היא בגין שיבוש הליכי **משפט**, אילו החשש בקשר לשיבוש כאן הוא בשיבוש **החקירה** נגד אותו חשוד נוסף, שאינו עד תביעה בכתב האישום. ואולם, החשש שנאשם (שהחקירה נגדו כבר הסתיימה) ישבש חקירה בקשר לחשוד אחר אשר טרם הוכר כעילה למעצר עד לתום ההליכים (ראו בש"פ 6452/05 **מיישריף נ' מדינת ישראל**, פס' 5 (31.7.2005)); בש"פ 6199/12 **דראושה נ' מדינת ישראל**, פס' 9 (27.8.2012)). המסמך שסומן בתיק החקירה בידי במספר 3 הוא תמליל של תרגיל חקירה בין שני המשיבים, בו הם מחליטים ביחד מה ייאמר, ובין היתר כי לא ייאמר שמו של אדם מסוים. מדובר בראיה-לכאורה בעלת עוצמה להוכחה שהמשיב 2 כבר פעל במטרה לשבש את חקירתו, וכאשר החשוד השלישי בפרשה טרם אותר, קיים חשש בלתי מבוטל לשיבוש החקירה בעניינו של החשוד השלישי. אמנם נקבע בהחלטת השחרור של המשיב 2 תנאי בדבר איסור יצירת קשר עם מעורבים בפרשה במשך 30 יום (החלטה מיום 12.2.2017 ב-מ"י 6946-02-17 **מדינת ישראל נ' אבו אסעד**); ואמת, נוכח האמצעים הטכנולוגיים של ימינו גם מעצר בית אינו מונע כליל את האפשרות שהמשיב 2 ייצור קשר עם החשוד השלישי וישבש את חקירתו. אולם, נוכח החשש הבלתי מבוטל לשיבוש חקירה, לא ראיתי מקום ליצור הזדמנויות רבות נוספות לפגישות בין המשיב 2 לבין אנשים אחרים, במפעל בו מתבקש ההיתר לצאת לעבודה, או בדרכים אל המפעל וממנו.

7. די בחשש לשיבוש חקירה כדי לדחות את בקשת המשיב 2 לצאת לעבודה באופן מפקח בשלב זה. זאת, הגם שעבירת הנשק בה מואשם המשיב 2 מצויה בצד המתון של רצף עבירות הנשק, ולא התלוותה לעבירה עבירה נוספת (כגון ביצוע עבירה אחרת עם הנשק, או סחר בנשק). אוסיף, בבחינת למעלה מן הצורך, כי הטענה החשובה לפיה הנשק הוחבא דווקא מתחת לרכבו של המשיב 2, אשר לא הודגשה בטענות בפני שתי הערכאות בהליך הבקשה להאריך מעצר נוכח הצהרת תובע, אוצלת על מידת הפער בין חלקו של כל אחד משני המשיבים. המשיב 1 מצוי במעצר עד לתום ההליכים; המשיב 2 אינו מצוי במעצר עד לתום ההליכים, אולם זאת על רקע ההלכה לפיה רק במקרים חריגים משיבים אדם שכבר שוחרר, למעצר עד לתום ההליכים. מכאן שגם השוואה בין שני המשיבים, אינה תומכת בהיתר למשיב 2 לצאת לעבודה באופן מפקח בשלב זה.

8. אוסיף עוד, גם כן בבחינת למעלה מן הצורך, כי המדינה ביקשה (מבלי לוותר על הטענה שאין לאפשר את היציאה לעבודה) לחקור לא רק את המשמורן המוצע במקום העבודה של המשיב 2, אלא גם את בעלי מקום העבודה. היא הגישה לענין זה את גליון ההרשעות הנטען של בעל מקום העבודה (מב/4), ואדם זה הורשע, בשנת 2004, בהפרת הוראה חוקית (וזאת בנוסף לתיקים נוספים בהם הורשע בעבירות מס, נסיון חבלה במזיד לרכב, אימים, פגיעה בפרטיות ותקיפה הגורמת חבלה של ממש). הסנגור הנכבד טען כי הוא אינו חייב להביא את בעל מקום העבודה לחקירה, אלא רק את המשמורן. השאלה בעיני אינה בעיקר אם הסנגור מחויב להביא את בעל מקום העבודה לחקירה לקראת החלטה בחלופת מעצר. השאלה היא אחרת: האם במה שהביא הנאשם בפני בית המשפט יש כדי לשכנע כי החלופה המוצעת היא חלופה ראויה, עליה ניתן ליתן אמון, באיזון בין זכויות הנאשם לבין אינטרס הציבור. סירוב להביא לחקירה את בעל המקום שבו תתקיים החלופה (בענין יציאת העבודה), לא כל שכן כאשר מדובר באדם בעל עבר פלילי בלתי מבוטל, אינו מקדם נסיון שכנוע זה.

9. הבקשה להתיר למשיב 2 לצאת ממעצר הבית לעבודה באופן מפקח, נדחית בשלב זה.

10. למען הסר ספק מובהר כי האיסור שהוטל על המשיב 2 ליצור קשר עם מעורבים בפרשה מוארך עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ח' אדר תשע"ז, 06 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.